Dosar nr. 2-20055640-12-2-27052020-1 (2-20117/21)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

08 mai 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Poiată Valeria

examinând în ședință publică, în procedură contencioasă, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ”CEBACOT” S.R.L. împotriva *****, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la 26 mai 2020, sub nr. 05-32-12761, reclamanta ”CEBACOT” S.R.L. a chemat în instanța de judecată pârâta *****, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, învederează reclamanta că, la 08 octombrie 2018, a încheiat cu ***** Contractul individual de muncă nr. 78/2018, conform căruia pârâta a fost angajată în calitate de vânzător. La aceeași dată calendaristică, a a fost semnat Contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 78/2018, potrivit căruia, Salariatul și-a asumat răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise lui de către Angajator în condițiile stabilite de contract. La 25 martie 2019, urmare a prezentării de către ***** a Raportului marfar pentru perioada 14 martie 2019-20 martie 2019, a fost emis Ordinul nr. 142 cu privire la desfășurarea anchetei de serviciu în legătură cu stabilirea neajunsul în urma verificării evidenței stocului de marfă, marfa livrată și încasărilor în ghereta nr.43 în valoare de 10755,65 lei. Ulterior desfășurării anchetei de serviciu, la 23 aprilie 2019, a fost emis Ordinul nr. 193 cu privire la rezultatele anchetei de serviciu, prin care s-a decis, **reieșind din faptul că nu există dovezi certe privind primirea-predarea soldurilor marfare la începutul schimbului, precum și la finele acestuia (în perioada 13 martie - 20 martie 2019) neajunsul sus- menționat să fie reparat de către *****. La această dată, a fost întocmit un

Act privind stabilirea neajunsurilor în privința vânzătoarei ***** în sumă de 10755,65 lei. Menționează că, la 23 aprilie 2019, acest act a fost comunicat către *****, însă aceasta a refuzat să-l semneze, motiv pentru care a fost întocmit Procesul-verbal privind constatarea faptului refuzului semnării actelor emise și aducerii la cunoștință. Mai menționează că, la 21 mai 2019, pentru comiterea abaterii disciplinare, care s-a manifestat prin crearea neajunsurilor în procesul de mânuire nemijlocită a valorilor bănești și materiale, salariatei *****, vânzător, i s-a aplicat sancțiunea disciplinară-concedierea prin desfacerea contractului individual de muncă (Ordinul nr. 249 din 21 mai 2019 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă din inițiată. a angajatorului se anexează). În scopul reparării totale a prejudiciului existent, la data de 04 iulie 2019, a fost expediată către ***** o somație prin care i s-a solicitat în termen de 30 de zile să achite suma prejudiciului cauzat în valoare de 10755,65 lei. Reieșind din faptul că ***** a restituit parțial suma datorată și anume la 14 aprilie 2020 - suma de 5000 (Dispoziția de încasare nr. 79305) la momentul actual ***** datorează către SRL Cebacot suma de 5755,654 lei. face referință la art. 333, art. 338, art. 399 din Codul muncii. Consideră că, prejudiciul material a fost cauzat din vina salariatului *****, care în procesul de mânuire nemijlocită a valorilor bănești și transmise, intenționat a organizat lipsa bunurilor în valoare totală de 5755,65 lei. Relevă că, a prezentat acte ce conțin date de evidență contabilă și anume Rapoartele marfare pentru perioadele în care s-au depistat neajunsurile financiare, însoțite de Borderouri, iar în urma examinării acestor acte se deduce legătura cauzală dintre mărimea prejudiciului depistat și vinovăția *****, care reprezintă persoana responsabilă de integritatea și cantitatea bunurilor materiale care i s-au transmis. Susține că dispune de dreptul legal de a solicita încasarea taxei de stat achitată de reclamant în valoare de 270 lei. Relatează că, este în situația suportării unui prejudiciu material care nu a fost recuperat până la momentul actual, situație care vine în contradicție cu alin.1 art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Apărării Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, care, în textul său, stabilește că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Prin urmare, Curtea, de nenumărate ori a reiterat că noțiunea de „bunuri" („biens", respectiv possessions") din art.1 al Protocolului nr.1 are semnificație autonomă și nu se limitează, în mod sigur, numai la proprietatea unor bunuri corporale: anumite drepturi și interese ce constituie active pot să fie considerate „drepturi de proprietate", deci „bunuri", potrivit acestei dispoziții (CEPH, 23 februarie 1995, Gasus Dosier-und Fbrdertechnik GmbH c/Pays-Bas, § 53.). Or, suma de 5755,65 lei prezintă un bun al „Cebacot "SRL, de a cărui stăpânire acesta este privat în mod ilegal.

3. *În drept*, reclamanta a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul dispozițiilor de la art. art. 333, 338, 341 din Codul muncii și **a solicitat** încasarea din contul ***** în beneficiul ”CEBACOT” S.R.L. a prejudiciului material cauzat

în valoare de 5755,65 lei și încasarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat în sumă de 270,00 lei.

4. ***La 01 decembrie 2023, prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, avocatul Croitoru Alexei a depus referință la cererea de chemare în judecată, cu anexe. (f.d. 232-235)***

5. Întru dezvoltarea criticilor din referință, pârâta a invocat că, la 25 martie 2019, ca urmare a prezentării de către ***** a raportului marfar pentru perioada 14 martie 2019-20 martie 2019 a fost emis ordinul nr.142 din 25.03.2019 prin care s-a dispus desfășurarea anchetei de serviciu în legătură cu stabilirea neajunsului în urma verificării evidenței stocului de marfa, marfa livrată și încasării în ghereta nr.43. Prin încheierea asupra cazului stabilirii neajunsului în ghereta nr.43 din 23 aprilie 2019, s-a propus neajunsul la stocul de marfă la ghereta nr.43, în sumă de 10755,65 lei să fie reparat de *****. La 23 aprilie 2019, a fost emis ordinul nr.193 cu privire la rezultatele anchetei de serviciu prin care s-a dispus repararea neajunsului la stocul de marfă la ghereta nr.43 în sumă de 10755,65 lei să fie reparat de *****. Prin ordinul nr.249 din 21 mai 2019, pentru comiterea abaterii disciplinare prin crearea neajunsurilor în procesul de mânuire nemijlocită a valorilor bănești și materiale, salariatei ***** i s-a aplicat sancțiunea disciplinară de concediere prin desfacerea contractului individual de muncă. Susține că nu este de acord cu rezultatele anchetei de serviciu efectuată la 23 aprilie 2019. Subliniază că, în cadrul anchetei s-a stabilit că, în perioada în care s-a depistat neajunsul la stocul de marfă, la ghereta nr.43 în calitate de vânzător au activat ***** și Bric Iurie. Din actele prezentate de reclamant în cadrul ședinței de judecată, reiese că prin ordinul nr.125 din 12 martie 2019 Bric Iurie a fost angajat la SRL „Cebacot” în calitate de vânzător începând cu 12 martie 2019. Cu Bric Iurie, la 12 martie 2019, s-a încheiat contractul individual de muncă nr.22/2019 și contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 22/2019. În perioada 14 martie 2019-20 martie 2019, pârâta ***** s-a aflat în concediu, și la ghereta nr.43 a activat doar Bric Iurie. Raportul marfar pentru perioada 14 martie 2019-20 martie 2019, contrar obligațiilor de serviciu a vânzătorului la gheretă, n-a fost întocmit de Bric Iurie, care a părăsit locul de muncă, fapt constatat prin încheierea asupra cazului stabilirii neajunsului în ghereta nr.43 din 23 aprilie 2019, întocmită de SRL „Cebacot”. Mai indică că, s-a stabilit că „din motive obiective (în legătură cu absența) a fost imposibil de adus la cunoștința salariatului Bric Iurie actul privind stabilirea neajunsului, la fel ca și de a solicita explicații scrise pe cazul abaterii disciplinare. ” Ca urmare a imposibilității de a obține explicația de la Bric Iurie, SRL „Cebacot” a decis să impună lui ***** să restituie neajunsul la marfa, ceea ce este un abuz din partea angajatorului. Mai mult ca atât, în timpul desfășurării anchetei de serviciu, Bric Iurie nu s-a prezentat la serviciu, astfel a fost întocmit procesul-verbal de constatare a absenței nemotivate a angajaților la locul de muncă din 15 aprilie 2019. Prin ordinul nr.179 din 15 aprilie

2019, contractul individual de muncă cu salariatul Bric Iurie a fost desfăcut conform art.86 alin.(l) lit. h) Codul muncii pentru absența fără motive întemeiat de la locul de muncă. Prin actele anexate de reclamant, constată că după eliberarea de la locul de muncă, Bric Iurie nici nu s-a prezentat pentru a ridica actele și plățile salariale cuvenite. Consideră că aceste circumstanțe constituie dovada faptului că neajunsul în ghereta nr.43 pentru perioada 14 martie 2019-20 martie 2019 a fost creat de Bric Iurie, care pentru a nu răspunde pentru acest prejudiciu a părăsit locul de muncă. Mai mult ca atât, conform Actului privind stabilirea neajunsului din 25 martie 2029, întocmit de SRL „Cebacot", s-a constat că „în urma verificării evidenței stocului de marfă, marfa livrată și încasări în ghereta nr.43, la vânzător Bric Iurie s-a depistat un neajuns pe perioada: 14.03.2019- 20.03.2019-minus 10755,65 lei". susține că, încheierea asupra cazului stabilirii neajunsului în ghereta nr.43 din 23 aprilie 2019, ordinul nr.193 din 23 aprilie 2019 și ordinul nr.249 din 21 mai 2019 contravin actului din 25 martie 2019. Consideră că probatoriul prezentat în instanță nu corespunde condițiilor de admisibilitate și pertinență pentru a dovedi responsabilitatea pârâtei pentru prejudiciul cauzat.

6. La 23 mai 2022, prin încheiere protocolară, a fost introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu Bric Iurie. (f.d. 184-195)
7. *În ședința de judecată*, reprezentantul reclamantei, avocatul stagiar Damian Maria, a pledat pentru admiterea integrală a cererii de chemare în judecată. (f.d. 25, volumul II)
8. *În ședința de judecată,* reprezentantul pârâtei, avocatul Croitor Alexei, a pledat pentru respingerea integrală a cererii de chemare în judecată.
9. *În ședința de judecată, intervenientul accesoriu Bric Iurie*, fiind citat legal prin publicitate, nu s-a prezentat, nu a comunicat instanței motivele de neprezentare, nu a solicitat amânarea ședinței de judecată, prin urmare, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia. (f.d. 219)

Aprecierea instanței de judecată.

10. Studiind motivele acțiunii înaintate, criticile formulate la aceasta, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează speța, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, cererea de chemare în judecată înaintată de "CEBACOT" S.R.L. împotriva *****, intervenient accesoriu Bric Iurie, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată se respinge, ca neîntemeiată.
11. În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă "*Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate*."

12. În temeiul art.239 Cod de procedură civilă, ”*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată*.”
13. Din conținutul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă reiese că, ”*La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*”.
14. În textul art. 327din Codul muncii este reglementat că ”*Partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligaţiilor sale de muncă, un prejudiciu material şi/sau moral celeilalte părţi repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod şi altor acte normative. Contractul individual şi/sau cel colectiv de muncă pot specifica răspunderea materială a părţilor. În acest caz, răspunderea materială a angajatorului faţă de salariat nu poate fi mai mică, iar a salariatului faţă de angajator – mai mare decît cea prevăzută de prezentul cod şi de alte acte normative. Încetarea raporturilor de muncă după cauzarea prejudiciului material şi/sau a celui moral nu presupune eliberarea părţii contractului individual de muncă de repararea prejudiciului prevăzută de prezentul cod şi de alte acte normative*.”
15. Reieșind din pretențiile deduse judecății și temeiul de drept invocat de către reclamanta ”CEBACOT” S.R.L., instanța de judecată concluzionează că, raportul juridic material-litigios dintre părți este prezumat în materia raporturilor individuale de muncă dintre salariat şi angajator, cu privire la răspunderea materială a salariatului faţă de angajator.
16. La soluționarea cauzei de față, instanța de judecată va da eficiență dispozițiilor legale de la Titlul XI şi Titlul XII (capitolele I-II) din Codul muncii, ţinându-se cont de specificul răspunderii materiale a părţilor într-un contract individual de muncă prin prisma răspunderii patrimoniale civile.
17. Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit situația de fapt potrivit căreia, la 08 octombrie 2018, ”CEBACOT” S.R.L. și ***** au încheiat contractul individual de muncă nr. 78/2018, în baza căruia pârâta ***** a fost angajată în calitate de vânzător. (f.d. 9-12 Volumul I)
18. Tot la 08 octombrie 2018, ”CEBACOT” S.R.L. a încheiat cu ***** contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 78/2018. (f.d. 8 Volumul I)
19. Prin acțiunea promovată, reclamanta ”CEBACOT” S.R.L. a invocat că pârâta ***** i-a cauzat un prejudiciu material, alcătuit din neajunsul stabilit în urma verificării evidenței stocului de marfă, marfă livrată și încasărilor în ghereta nr. 43, în valoare de 10755,65 lei.

20. Articolul 342 din Codul muncii reglementează că, ”*Pînă la emiterea ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) privind repararea prejudiciului material de către salariatul în cauză, angajatorul este obligat să efectueze o anchetă de serviciu pentru stabilirea mărimii prejudiciului material pricinuit şi a cauzelor apariţiei lui. Pentru efectuarea anchetei de serviciu, angajatorul este în drept să creeze, prin ordin (dispoziţie, decizie, hotărîre), o comisie cu participarea specialiştilor în materie. Pentru stabilirea cauzei apariţiei prejudiciului material este obligatorie solicitarea unei explicaţii în scris de la salariat. Refuzul de a o prezenta se consemnează într-un proces-verbal semnat de cîte un reprezentant al angajatorului şi, respectiv, al salariaţilor. Salariatul are dreptul să ia cunoştinţă de toate materialele acumulate în procesul anchetei de serviciu*.”
21. Prin ordinul nr. 142 din 25 martie 2019 Cu privire la desfășurarea anchetei de serviciu, în legătură cu stabilirea neajunsului, în urma verificării evidenței stocului de marfă, marfa livrată și încasării în ghereta nr. 43, ”CEBACOT” S.R.L. a ordonat desfășurarea anchetei de serviciu întru cercetarea multilaterală și minuțioasă a cazului. (f.d. 13, Volumul I)
22. Prin Actul privind stabilirea neajunsului, din 23 aprilie 2019, semnat de contabilul-șef, contabil, vânzătorul ***** și directorul comercial interimar, s-a depistat un neajuns pe perioada de lucru în ghereta nr. 43, din 14 martie 2019 până la 20 martie 2019, în sumă totală de 10755,65 lei. (f.d. 14, Volumul I)
23. La 23 aprilie 2019, ”CEBACOT” S.R.L. a emis încheierea asupra cazului stabilirii neajunsului în ghereta nr. 43. (f.d. 30-31 Volumul I)
24. Este de atenționat că, potrivit încheierii din 23 aprilie 2019, s-a constatat că Bric Iurie urma să transmită gestiunea vânzătoarei *****. **În ziua de 20 martie 2019,** în acest scop, vânzătoarea ***** s-a prezentat în gheretă**. Însă, transmiterea propriu-zisă nu a avut loc, deoarece Bric Iurie, vânzător, prin abuz de încredere și înșelăciune a părăsit locul de muncă (faptul părăsirii se constată conform explicațiilor scrise doar de către vânzătoarea *****.)** (f.d. 30 Volumul I)
25. De asemenea, tot potrivit încheierii din 23 aprilie 2019, s-a constatat că, Raportul marfar de la 14 martie până la 20 martie 2019, este întocmit pentru vânzătorul Bric Iurie de către vânzătoarea *****. Raportul este semnat numai de dumneaei. Semnăturile respective ale vânzătorului Bric Iurie lipsesc. Mai mult, raportul dat a fost predat spre verificare în contabilitate doar în ziua de 25 martie 2019. (f.d. 30)
26. Este de accentuat că, potrivit încheierii din 23 aprilie 2019, s-a constatat că, din motive obiective (în legătură cu absența) a fost imposibil de adus la cunoștința salariatului Bric Iurie actul privind stabilirea neajunsului, la fel, ca și de a solicita explicații scrise pe cazul abaterii disciplinare. (f.d. 31 Volumul I)
27. Prin încheierea din 23 aprilie 2019, s-a propus: 1. Dat fiind faptul, că **nu sunt dovezi certe** privind primirea-predarea soldurilor marfare la începutul schimbului,

precum și la finele acestuia (în perioada 13 martie 20 martie 2019), neajunsul susmenționat să fie reparat de către *****, vânzător ghereta nr. 43. (f.d. 31 Volumul I)

28. Din materialele anexate la dosar, se confirmă că, pentru perioada de la 11 martie 2019 până la 13 martie 2019, la ghereta nr. 43, vânzător a fost *****. S-a stabilit că, ***** a întocmit Raportul marfar pentru perioada de la 11 martie 2019 până la 13 martie 2019, semnat de către ***** atât pentru ”predat”, cât și pentru ”primit”. (f.d. 15-18 Volumul I)
29. Pentru perioada de la 14 martie 2019 până la 20 martie 2019, la ghereta nr. 43, vânzător a fost Bric Iurie. S-a stabilit că, ***** a întocmit Raportul marfar pentru perioada de la 14 martie 2019 până la 20 martie 2019, a semnat pentru ”primit”, deși trebuia întocmit de către Bric Iurie. (f.d. 19-22 Volumul I)
30. Cu privire la cel din urmă aspect, este de accentuat că, de fapt, pentru perioada 14 martie 2019-20 martie 2019, Raportul urma să fie predat de către Bric Iurie, însă ultimul, la 20 martie 2019, nu s-a prezentat la locul de muncă, nici ulterior, fiind concediat de la locul de muncă.
31. În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtei *****, avocatul Croitor Alexei, a explicat că, ***** a anunțat administrația despre faptul că Bric Iurie nu s-a prezentat la locul de muncă, însă ”Cebacot” S.R.L. nu a format o comisie care să cerceteze faptul dat, nu a asigurat prezența unui terț, în locul lui Bric Iurie, pentru a preda tura pârâtei *****, circumstanțe care nu au fost combătute de partea reclamantă pe parcursul examinării cauzei. Aceeași circumstanță rezultă și din explicația dată de către ***** directorului ”CEBACOT” S.R.L. (f.d. 115)
32. A mai invocat reprezentantul pârâtei, avocatul Croitor Alexei, că angajatorul a acceptat Raportul marfar întocmit de pârâta ***** în locul lui Bric Iurie.
33. S-a stabilit că, pentru perioada de la 21 martie 2019 până la 25 martie 2019, la ghereta nr. 43, a fost vânzător tot *****. S-a stabilit că, ***** a întocmit Raportul marfar pentru perioada de la 21 martie 2019 până la 25 martie 2019, semnat de către ***** atât pentru ”predat”, cât și pentru ”primit”. (f.d. 23-26 Volumul I)
34. Se reține că, încasările în ghereta nr. 43 au fost stabilite în baza borderourilor însoțitoare la geantă. (f.d. 27-29 Volumul I)
35. S-a constatat că, prin ordinul nr. 193 din 23 aprilie 2019 Cu privire la rezultatele anchetei de serviciu, reieșind din faptul, **că nu sunt dovezi certe** privind primire-predare a soldurilor marfare la începutul schimbului, precum și la finele acestuia, neajunsul susmenționat să fie reparat de către *****, vânzător ghereta nr. 43. (f.d. 33)
36. S-a stabilit că, pârâta ***** a refuzat să semneze ordinul din 23 aprilie 2019 cu privire la rezultatele anchetei. (f.d. 32, 34 Volumul I)
37. De asemenea, pârâta ***** a refuzat să semneze Actul privind stabilirea neajunsurilor în privința vânzătoarei ***** în sumă de 10755,65 lei, motiv pentru

care a fost întocmit Procesul-verbal privind constatarea faptului refuzului semnării actelor emise și aducerii la cunoștință. (f.d. 14 Volumul I)

38. La 21 mai 2019, prin ordinul nr. 249 Cu privire la desfacerea contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului, pârâta ***** a fost concediată în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii. (f.d. 35)
39. Potrivit art. 344 din același cod *”Reţinerea de la salariatul vinovat a sumei prejudiciului material care nu depăşeşte salariul mediu lunar se efectuează prin ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) angajatorului, care trebuie să fie emis în termen de cel mult o lună din ziua stabilirii mărimii prejudiciului. Dacă suma prejudiciului material ce urmează a fi reţinută de la salariat depăşeşte salariul mediu lunar sau dacă a fost omis termenul menţionat la alin.(1), reţinerea se efectuează conform hotărîrii (deciziei) instanţei de judecată. În cazul în care angajatorul nu respectă modul stabilit pentru repararea prejudiciului material, salariatul este în drept să se adreseze în instanţa de judecată (titlul XII). În caz de apariţie a divergenţelor privind modul de reparare a prejudiciului material, părţile sînt în drept să se adreseze în instanţa de judecată în termen de un an din ziua constatării mărimii prejudiciului (titlul XII)*.”
40. La caz, s-a constatat că, reclamanta ”CEBACOT” S.R.L. ar fi reținut de la pârâtă suma de 5000,00 lei, în contul încasării neajunsului, potrivit dispoziției de încasare nr. 79305. (f.d. 40 Volumul I)
41. Raportat de cel din urmă aspect, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul pârâtei, avocatul Croitor Alexei, a comunicat instanței că suma de 5000,00 lei nu a fost achitată benevol de către pârâtă, dar a fost reținută de angajator. Este de observat că, pe dispoziția de încasare nr. 79305 lipsește semnătura pârâtei. (f.d. 40 Volumul I)
42. În același context, este de evidențiat că pârâta ***** nu a semnat Angajamentul de plată, în baza căruia să se oblige să achite suma pe care o pretinde angajatorul. (f.d. 108 Volumul I)
43. Din conținutul art. 328 alin. (1), alin. (2) Codul muncii ”*Partea contractului individual de muncă repară prejudiciul material pe care l-a cauzat celeilalte părţi în urma acţiunii sau inacţiunii sale **ilegale** şi **culpabile**, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. Fiecare parte a contractului este obligată **să dovedească** cuantumul prejudiciului material care i-a fost cauzat*.”
44. Potrivit art. 338 alin. (1) din același cod ”*Salariatul poartă răspundere materială în mărimea deplină a prejudiciului material **cauzat din vina lui** angajatorului în cazurile cînd: a) între salariat şi angajator a fost încheiat un contract de răspundere materială deplină pentru neasigurarea integrităţii bunurilor şi altor valori care i-au fost transmise pentru păstrare sau în alte scopuri (art.339); b) salariatul a primit bunurile şi alte valori spre decontare în baza unei procuri unice sau în baza altor documente unice; c) prejudiciul a fost cauzat în urma acţiunilor*

sale culpabile intenţionate, stabilite prin hotărîre judecătorească; d) prejudiciul a fost cauzat de un salariat aflat în stare de ebrietate alcoolică, în stare cauzată de substanţe stupefiante sau toxice, stabilită în modul prevăzut la art.76 lit.k); e) prejudiciul a fost cauzat prin lipsă, distrugere sau deteriorare intenţionată a materialelor, semifabricatelor, produselor (producţiei), inclusiv în timpul fabricării lor, precum şi a instrumentelor, aparatelor de măsurat, tehnicii de calcul, echipamentului de protecţie şi a altor obiecte pe care unitatea le-a eliberat salariatului în folosinţă; f) în conformitate cu legislaţia în vigoare, salariatului îi revine răspunderea materială deplină pentru prejudiciul cauzat angajatorului în timpul îndeplinirii obligaţiilor de muncă; g) prejudiciul a fost cauzat în afara exerciţiului funcţiunii."

45. Interpretând într-o manieră coroborată normele legale citate *supra*, se statuează că pentru a antrena răspunderea materială a salariatului față de angajator, este necesar a fi dovedită fapta ilicită și vina salariatului în cauzarea prejudiciului material pretins de angajator.
46. Pe aceeași axă conceptuală, instanța de judecată va reitera că, potrivit pct. 4 din contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină nr. 78/2018, părțile au convenit că "**Salariatul <u>nu poartă răspundere</u> materială dacă prejudiciul <u>nu s-a produs din vina lui</u>, precum și în cazul existenței circumstanțelor prevăzute de art. 334 din Codul muncii**." (f.d. 8 Volumul I)
47. Se evidențiază că, chiar în textul cererii de chemare în judecată, reclamanta indică că, ulterior desfășurării anchetei de serviciu la 23 aprilie 2019 a fost emis Ordinul nr. 193 cu privire la rezultatele anchetei de serviciu, prin care s-a decis, **reieșind din faptul că <u>nu există dovezi certe</u> privind primirea-predarea soldurilor marfare la începutul schimbului**, **precum și la finele acestuia** (în perioada 13 martie-20 martie 2019), neajunsul să fie reparat de către *****.
48. Așa fiind, instanța de judecată opinează că însăși reclamanta recunoaște că nu există dovezi certe referitor la circumstanțele în care s-a format neajunsul stabilit.
49. Același raționament se desprinde și din încheierea asupra cazului stabilirii neajunsului în ghereta nr. 43, și din ordinul nr. 193 din 23 aprilie 2019 Cu privire la rezultate anchetei de serviciu, în care nemijlocit angajatorul "CEBACOT" S.R.L. indică că, reieșind din faptul, **<u>că nu sunt dovezi certe</u>** privind primire-predare a soldurilor marfare la începutul schimbului, precum și la finele acestuia, neajunsul susmenționat să fie reparat de către *****.
50. S-a mai constatat că, potrivit Actului privind stabilirea neajunsului din 25 martie 2019, semnat de către contabilul-șef și contabilul întreprinderii, în urma verificării evidenței stocului de marfă, marfă livrată și încasării în ghereta nr. 43, la vânzător Bric Iurie s-a depistat un neajuns pe perioada 14 martie 2019-20 martie 2019, în sumă de 10755, 65 lei. (f.d. 107, 235)

51. În conformitate cu art. 117 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă ”*Probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor*.”
52. Articolul 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă reglementează că, ”*Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel*.”
53. Articolul 121 din Codul de procedură civilă prevede că, ”*Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*.”
54. În conformitate cu art. 131 alin. (1) Cod procedură civilă ”*Explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Explicaţiile pot fi date oral sau în scris. Dacă partea audiată are mai mulţi coparticipanţi procesuali, instanţa, în funcţie de circumstanţele cauzei, determină necesitatea interogării tuturor coparticipanţilor sau numai a unora din ei. Instanţa poate considera suficiente pentru proces circumstanţele determinate în baza explicaţiilor uneia dintre părţi dacă cealaltă deţine proba solicitată de instanţă, dar nu o prezintă*.”
55. Prin prisma normelor citate, instanța de judecată accentuează că, sarcina prezentării probelor este obligația ambelor părți, în temeiul regulii potrivit căreia fiecare parte trebuie să-și dovedească pretențiile și obiecțiile sale. Efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor referitoare la circumstanțele de fapt ale cauzei va cădea asupra părții care a avut posibilitatea şi care trebuia să se asigure cu probă veridică fără a suscita îndoieli.
56. În speța dedusă judecății, în raport cu circumstanțele de fapt stabilite pe parcursul examinării cauzei, se statuează că reclamanta ”CEBACOT” a eșuat să demonstreze, fără a suscita îndoieli, că prejudiciul sub forma neajunsului stabilit la ghereta nr. 43, în valoare de 10755, 65 lei, ar fi fost cauzat de către pârâta *****, or, reclamanta nu a demonstrat vina salariatului ***** în formarea acestui neajuns, ceea ce, în esență, indică chiar și reclamanta, invocând în toate actele lipsa de dovezi certe referitor la formarea neajunsului stabilit.
57. Este de reținut că, elementele răspunderii materiale ale salariatului faţă de angajator sânt următoarele: a) cel care a produs prejudiciul trebuie să aibă calitatea de salariat al unităţii păgubite; b) **fapta ilicită** şi personală a salariatului trebuie să fie săvârşită în legătură cu munca sa; c) prejudiciul reprezintă o modificare a patrimoniului angajatorului şi constă în diminuarea activului sau în creşterea pasivului

patrimonial; d) prejudiciul trebuie să fie un **rezultat al faptei ilicite** săvârșite de salariat; e) **existența vinovăției** salariatului în cauzarea prejudiciului.

58. În concluzie, în speța dedusă judecății, instanța de judecată reiterează că, în baza probelor adunate pe cauza de față, nu s-a demonstrat fapta ilicită a pârâtei ***** și nu s-a demonstrat vinovăția pârâtei în formarea neajunsului invocat, la ghereta nr. 43, pe cale de consecință, nu sunt întrunite elementele răspunderii materiale a salariatului ***** față de angajatorul ”CEBACOT” S.R.L., argumentație care duce cu evidență la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.
59. În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*.”
60. Ca parte căzută în pretenții, reclamanta nu se bucură de dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată.
61. În conformitate cu art. 236, art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Respinge cererea de chemare în judecată înaintată de ”CEBACOT” S.R.L. împotriva *****, cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Russu Natalia